

Dosarul nr. 2ra-1669/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Suvac

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, Iu. Cotruță, O. Cojocar

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Samson Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Samson
Alexandru împotriva Ministerului Justiției, Primăriei mun. Chișinău și Consiliul
mun. Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman cu
privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 13 martie 2020, Samson Alexandru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, Primăriei mun. Chișinău și Consiliul
mun. Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman cu
privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii, Samson Alexandru a menționat că prin hotărârea Curții
de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de
Justiție din 18 martie 2009, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-l asigure cu
spațiu locativ în condițiile legii.

De asemenea, a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani,
mun. Chișinău din 08 februarie 2013, a fost constatat faptul încălcării dreptului său
la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie
2008.

Astfel, reclamantul a reiterat că Titlul executoriu emis în baza hotărârii Curții
de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, a rămas neexecutat, fapt prin care i se încalcă
drepturile sale și i se cauzează prejudicii materiale și morale.

Reclamantul Samson Alexandru a solicitat constatarea încălcării articolului 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art.1 Protocolul 1 la Convenție, exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008 și încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 1 600 euro cu titlu de prejudiciu moral pentru perioada 30 mai 2017 – 12 martie 2020 de neexecutare a hotărârii judecătorești 2008 și încălcarea dreptului la protecția proprietății, echivalentul în valută națională,

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 decembrie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Samson Alexandru.

S-a constatat faptul încălcării art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1 Protocol 1 la Convenție, exprimată prin încălcarea dreptului lui Samson Alexandru la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008 și încălcarea dreptului la protecția proprietății pentru perioada 30 mai 2017 – 12 martie 2020.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Samson Alexandru suma de 1 200 euro, echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii, pentru neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, pentru perioada 30 mai 2017 – 12 martie 2020.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 decembrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Samson Alexandru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2009, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-l asigure cu spațiu locativ în condițiile legii.

Prin încheierea executorului judecătoresc Eremia Victoria din 31 iulie 2008, a fost primită spre executare Titlul executoriu emis în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, intentată procedura de executare cu propunerea Consiliului și Primăriei mun. Chișinău să execute documentul executoriu în termen de 15 zile.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 februarie 2013, a fost constatat faptul încălcării dreptului lui Samson Alexandru la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008 și s-a încasat de la bugetul de stat în beneficiul lui Samson Alexandru suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 8 483 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 08 februarie 2013 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2013 și decizia Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2013.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 28 septembrie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2018, a fost constatată încălcarea dreptului lui Samson Alexandru la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008 și s-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Samson Alexandru suma de 1 000 euro cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin scrisoarea din 30 septembrie 2020, executorul judecătoresc Talmaci Roman a confirmat că la situația din 30 septembrie 2020, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008 este neexecutată, iar în cererea de apel, Ministerul Justiției a invocat că raporturile de muncă dintre Samson Alexandru și Ministerul Afacerilor Interne, au încetat la 19 iunie 2009.

La fel, instanța de apel a statuat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Grigore Păduraru contra Moldovei (cererea nr. 28 355/08), a notat că la 28 decembrie 2007, reclamantul a demisionat din funcția de procuror și că nici o prevedere din hotărârea din 07 februarie 2006 nu obligă autoritățile administrative să-i acorde locuință după această dată.

Din aceste motive, Curtea a considerat că începând cu 28 decembrie 2007, statul nu mai era obligat să-i acorde reclamantului o locuință socială.

În asemenea, circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că dreptul lui Samson Alexandru la o locuință socială a apărut ca urmare a aplicării prevederilor art. 35 din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, care prevedea că colaboratorilor de poliție li se acordă de către autoritățile administrației publice locale, cel mult după 3 ani de la angajare în serviciu, iar ofițerilor cel mult după un an de la numirea lor în funcție, spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

Deci, instanța de apel a conchis că reclamantul nu a probat menținerea statutului calității de angajat, prin urmare, dreptul implicit subiectiv de a solicita executarea hotărârii judecătorești cu privire la asigurarea cu spațiu locativ al lui Samson Alexandru a încetat odată cu încetarea raportului de muncă.

La 12 august 2021, Samson Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Samson Alexandru, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, precum și faptul că la examinarea cauzei, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, a menționat că din anul 2009 este trecut în rezerva Forțelor Armate în legătură cu demisia și plecarea la pensie.

Astfel, instanța de apel, la emiterea deciziei contestate, eronat a interpretat prevederile art. 63 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției.

În opinia recurentului, hotărârile judecătorești emise în baza Codului cu privire la locuințe din 03 iunie 1983 și art. 35 din Legea cu privire la poliție nr. 417 din 18 decembrie 1990, urmează a fi executate necondiționat.

Mai mult ca atât, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2008, prin care Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-l asigure cu spațiu locativ în condițiile legii, a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2009, adică după ce a demisionat din funcție în legătură cu plecarea la pensie.

La 30 septembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către intimați conform avizelor de recepție (f.d. 22-25 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 iunie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 august 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Samson Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Samson Alexandru.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari